

[Niels Westerby.]

kan da godt se, at der er en række andre organisationer, som man i den nærmeste fremtid vil få henvendelser fra — jeg vil nævne Forbrugerrådet, Akademikernes Samarbejdsudvalg o. s. v., som har henvendt sig til rådet. Selvfølgelig må det ikke blive nogen kæmpeforsamling, men jeg tror, at det udvalg, jeg går ud fra vil blive nedsat, må prøve på at foretage en rimelig afvejning af de henvendelser, der kommer, og så ikke være alt for bange for, at medlems-tallet bliver sat noget op.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter): Jeg takker for den tilslutning, vort forslag har fået fra størsteparten af de ærede ordførere.

Det ærede medlem hr. Erling Olsen var af den opfattelse, at hvis butikshandelen skulle med, så måtte man også have forbrugerne med, men det var, så vidt jeg kunne høre, den eneste af ordførerne, der stillede et direkte krav. Jeg må selvfølgelig være klar over, at vi i et kommende udvalg får en del henvendelser, men jeg har allerede sagt, at det ikke er forslagsstillernes hensigt at udvide rådet, og denne risiko kan vi jo sagtens undgå, hvis vi i udvalget er enige om at begrænse os til Butikshandelens Fællesråd.

Men jeg takker for den tilslutning, forslaget har fået, og jeg imødeser udvalgsarbejdet med forventning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Erling Olsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om beregning af et reguleringspristal [af Niels Westerby og Diderichsen].

Lovforslaget (nr. 74) findes i tillæg A. sp. 981, fremsættelsen i tidenden sp. 1537),

Lovforslaget sættes til forhandling.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Ved bedømmelsen af det foreliggende forslag til lov om ændring i lov om beregning af et reguleringspristal er der, så vidt jeg kan se, særlig to hensyn, som må have betydning. For det første må det overvejes, hvor hyppigt det er nødvendigt at skifte vægtgrundlag for at få et så realistisk udtryk for forbrugssammensætningen som muligt. For det andet må det overvejes, hvor betimeligt det er at ofre de ca. 500.000 kr., det koster at fremskaffe et nyt vægtgrundlag.

Der er jo perioder, hvor forbruget ikke ændrer sig så forfærdelig hurtigt, og i sådanne perioder taler omkostningssynspunktet for at lade forløbe længere tid mellem forbrugsundersøgelserne end i perioder, hvor forbruget ændres hurtigt. Hvis forbrugsundersøgelserne foretages med meget korte mellemrum i perioder, hvor forbruget er sammensat nogenlunde konstant, vil tilfældighederne kunne komme til at spille en for stor rolle. Det vil i så fald være vanskeligt at fremskaffe et materiale, der er tilstrækkelig tydeligt rent statistisk.

Spørgsmålet om hyppigere og i forvejen fastlagte forbrugsundersøgelser var fremme i det høje ting under forespørgselsdebatten for nylig, og jeg vil her gentage, at jeg af mange grunde kan støtte de synspunkter, der er udtrykt i de ærede medlemmers forslag. Så vidt jeg er orienteret, har spørgsmålet også været drøftet i to møder i pristalsnævnet. Så vidt det er blevet refereret for mig, har nævnet rådet statistisk departement til, at der for 1966 foretages en ny forbrugsundersøgelse, idet det dog er forudsat, at man, for så vidt angår fordelingen af fødevarerne, først kunne indhente oplysninger senere. Der er ingen tvivl om, at nævnets forslag om en ny forbrugsundersøgelse for 1966 er dikteret af de samme motiver som de ærede medlemmers lovforslag.

Under diskussionen i pristalsnævnet har synspunktet om en koordination mellem forbrugsundersøgelserne og overenskomstforhandlingerne været stærkt fremme. Under hensyn hertil har det været foreslået, at undersøgelserne skulle foretages med faste 4 års mellemrum, men det er også ligesom af de ærede forslagsstillere blevet fremhævet, at det ikke er givet, at overenskomsterne i fremtiden vil blive sluttet for 2 år.